

THE MAN WHO KNEW INFINITY

SONSUZLUK TEORİSİ

Yönetmen

Matt Brown

Yapımcılar

Matt Brown

Türü

Biyografi

Oyuncular

Dev Patel

Jennifer Irons

Stephen Fry

Yapım Yılı

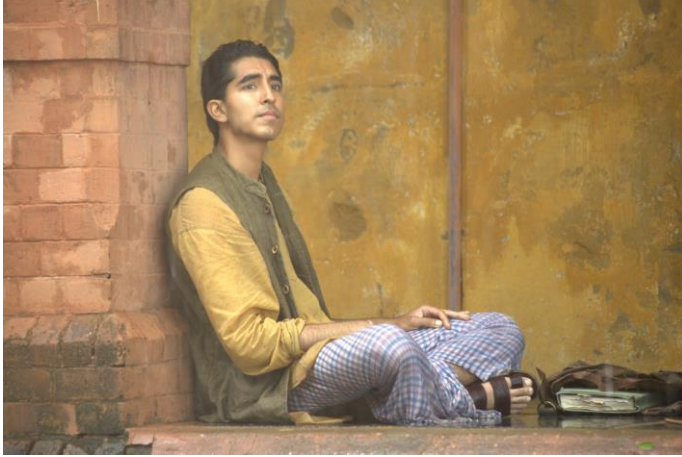
2016

İthalat / Dağıtım

Pinemart

SİNOPSIS

Sömürge Hindistan, 1913. Srinavasa Ramanujan (Dev Patel) 25 yaşında bir kâtip ve kendi kendini eğitmiş bir dâhidir ama münferit yürüttüğü takıntı derecesindeki matematik çalışmaları yüzünden üniversiteyi bitirememiştir. Meslektaşlarının onu reddetmesine ve küçümsemesine rağmen tutkusunun peşinden gitmeye kararlı olan Ramanujan, Cambridge'deki Trinity Üniversitesindeki tanınmış İngiliz matematik profesörü G. H. Hardy'ye (Jeremy Irons) bir mektup yazar. Ramanujan'ın doğal yeteneğinin özgünlüğünün ve dâhiliğinin farkına varan Hardy, meslektaşlarının şüpheli yaklaşımına rağmen, teorilerinin incelenmesi için onu Cambridge'e getirir. Ramanujan ailesini, halkını ve çok sevdiği genç karısı Janaki'yi (Devika Bhisé) geride bırakarak, dünyanın öbür ucuna, İngiltere'ye gider. Orada sofistike ve eksantrik akıl hocasıyla derin bir bağ kurar. Hardy'nin rehberliğinde, Ramanujan'ın çalışmaları, matematikte devrim yaratacak şekillerde gelişir ve bilim adamlarının dünyayı açıklama şeklini değiştirir. Hardy, Ramanujan'ın hak ettiği kabul ve saygıyı görmesi için yılmadan uğraşır ama aslında Hindistan'daki meslektaşları arasında olduğu gibi, Cambridge'in geleneksel kültüründe de dışlanır. Ama Ramanujan, resmi olarak teoremlerini kanıtlamak ve çalışmalarının, onun alışılmadık yöntemlerine hazır olmayan bir matematik cemiyeti tarafından görülmesi ve inanılması için, hastalıkla ve yoğun bir sıla hasretiyle mücadele eder. The Man Who Knew Infinity, önemli teorilerinin, onu hiç tanınmıyorken savaşın ortasındaki bir dünyaya taşıyan ve dehasını dünyaya göstermek için yılmadan mücadele eden benzersiz bir dâhinin olanak dışı gerçek hikâyesini anlatıyor.

YAPIM HAKKINDA

Kendi kendini eğitmiş matematik dehası Srinivasa Ramanujan'ın yolculuğu ve onun hikâyesini sayfalara ve ekrana taşıma yolculuğu, bir mektupla başlamış. 1913'te Güney Hindistanlı, açıklanamaz bir matematik bilgisine sahip fakir kâtip Ramanujan, tanınmış İngiliz matematikçi ve Cambridge'deki Trinity Üniversitesinde hocalık yapan G. H. Hardy'ye, kendisinin geliştirdiği bazı teorem ve formüllere cevap vermesi umuduyla bir mektup yazdı. 75 yıl sonra, yazar Robert Kanigel,

Ramanujan'ın biyografisiyle ilgilenen bir editöre verdiği cevapta, aklında olan kitabın - filmin uyarlandığı kitap - sadece Ramanujan değil, Ramanujan ve Hardy ve aralarında gelişen ilişki hakkında olmasını istediğini yazdı. Kanigel şöyle diyor: "The Man Who Knew Infinity, sadece matematikle ilgili değil, iki adamın arasındaki güçlü bağ ve bu ilişkinin onların hayatını nasıl şekillendirdiğiyle ilgili. Yakın bir dostluk yaşayan, hem yakınlığı hem de ayrılığı yaşayan herkes bu hikâyede kendini bulabilir." 1998'de Kanigel, Hardy ve Ramanujan'ın yaşadığı ve çalıştığı mekânları ziyaret etmek için İngiltere ve Güney Hindistan'a üç ay süren bir yolculuk yaptı. Güney Hindistan seyahatinde Kanigel, Ramanujan'ın o zamanlar yaklaşık 90 yaşında olan dul eşi Janaki'yle görüşme fırsatı buldu. Bir tercüman yardımıyla Janaki, Kanigel'in, yaklaşık 70 yıl önce ölen kocasıyla ilgili sorularını cevapladı. Bu görüşmeyle ilgili olarak Kanigel şöyle diyor: "Ramanujan'la bu doğrudan bağlantısı olan kişiyle tanışmak bir ayrıcalıktı." The Man Who Knew Infinity'nin yayımlanmasından 5-6 yıl sonra, yazar/yönetmen Matthew Brown ve sorumlu yapımcı Tristine Skyler, Brown'ın Big Sur'daki teyzesini ziyaret ettikleri sırada Brown'ın teyzesinin kütüphanesinde bulunan bir kitap Skyler'ın dikkatini çekmiş. Bunun, I. Dünya Savaşı araştırması yapan Brown'ın dikkatini çekeceğini düşünmüş ve Kanigel'in kitabı ağırlıklı olarak bu dönemde geçiyormuş. Ramanujan'ın hikâyesi Brown'ın çok ilgisini çekmiş ve bu biyografinin, okuduğu en ilginç, oldukça da sinematik bir biyografi olduğunu düşünmüş. Brown, kitabı sinemaya uyarlayabilme umuduyla Kanigel'e ulaşmış. İlk görüşmeleri neredeyse beş saat sürmüştü. Brown anlatıyor: "Bana kitap hakkında sorular sorup durdu ve görüşmenin sonunda bir tür sınavı geçmişim gibi hissettim." Bu görüşme, günümüzde de devam eden bir dostluğa dönüşmüştü. Brown projeyi, efsanevi yapımcı Edward R. Pressman'a sunabilme ümidiyle yapımcı Sofia Sondervan'a götürmüştü. Brown şöyle diyor: "Ed'in, Ramanujan'ın hikâyesini tarihsel olarak önemli ve filmini çekmeye değer bulmasını umuyordum. Onun yardımıyla filmi çekebileceğime güveniyordum." Pressman geçmişte birçok yeni ve genç yönetmen bulup onlarla çalışmış ve ilk filmlerine destek olmuştur. Projelerde önce yönetmen, sonra hikâye ilgisini çeker. Kendisi şöyle diyor: "Yönetmenin projesine dair net bir tutku sergileyebilmesi ve hikâyeyi nasıl ele alacağını anlatabilmesi çok önemlidir. Bu iletişim becerisi, başarılı bir yönetmenin özünü oluşturur."

Bu projeye ilgili olarak Pressman şöyle diyor: "Ramanujan'la ilgili hiçbir şey bilmiyordum ve kitap benim için çok aydınlatıcı oldu. Matt, filmin nasıl olacağına dair akıllıca ve kolay anlaşılır bir fikir sundu, ben de bu hikâyeyi beyaz perdeye nasıl taşımak istediğini çok net anladım."

Brown aynı zamanda projeyi, bir başka projede birlikte çalıştığı yapımcı Jim Young'a gösterdi. Young şöyle diyor: "İki farklı dünyadan gelen bu iki adam arasındaki ilişki beni büyüledi - Trinity Üniversitesinde profesör olan ve o dönem entelektüel dünyanın zirvesinde bulunan Hardy ve hiçbir resmi eğitim almamış, Hindistan'ın küçük bir köyünden gelen Ramanujan. Onların bir araya gelip entelektüel amaçlarında bir ortak müşterek bulmaları ve beş yıl içinde, insanlığın matematik alanında bin yılda başardığından daha fazla şey başarmalarını sağlayan bir dostluk kurmaları inanılmaz bir hikâye." Kanigel ekliyor: "Ramanujan rakamlar arasında ilişkiler buluyor, aralarında düzenler görüyor ve onları matematik dilinde kaydediyordu. Hardy için en inanılmaz ve şaşırtıcı şey, Ramanujan'ın fikirlerinin nereden geldiği idi. Profesyonel bir matematikçi olan Hardy, bir teorem'i, ilişkiyi ya da düzeni ortaya atmanın yetmediği, bunları kanıtlamak gerektiğine dair eğitim almıştır, ki bu sayfalarca kapalı akıl yürütme gerektirir. Hardy, Ramanujan'a benimsetmeye çalıştı. Bunu yaparkenki amacı Ramanujan'ın hevesini kırmak değildi. Ona ilham vermek de değildi, Ramanujan'ın ilhama ihtiyacı yoktu. Matematik böyle bir şeydi ve Ramanujan'ın bunu öğrenmesi gerekiyordu. Zor olan kısım ilk etapta fikirleri bulmaktı. Ve Ramanujan'ın fikirlerinin sonu yoktu." Yapımcı Joe Thomas, Xeitgeist Entertainment'taki ortaklarıyla birlikte filmin bütçesinin büyük kısmını topladı. Thomas anlatıyor: "Ed Pressman'la Wall Street: Money Never Sleeps'in özel bir gösteriminde tanıştım. Yetenekleri bulabilme ve yetiştirme becerisine eskiden beri hayrandım. The Man Who Knew Infinity'yi geliştirme aşamasında olduğunu görünce, Xeitgeist'teki ortaklarımla birlikte filme dâhil olup olamayacağımızı, bütçe bulmaya yardım edip edemeyeceğimizi sorduk. Böyle bir konu olduğu için zannettiğimden zor oldu ama Matt müthiş bir senaryo yazmıştı ve çok şevклиydik." Filme para bulma çalışmaları başlayınca, Brown, iki başrol oyuncusu bulmak gibi zor bir karar vermek durumunda kaldı. Ramanujan'ı canlandırması için dünya çapında tanınan, başarılı bir Hintli oyuncu bulması gerektiğini biliyordu ve aklına gelen ilk isim, Oscar ödüllü Slumdog Millionaire ve dünya çapında hit olan The Exotic Marigold Hotel'deki rolleriyle büyük beğeni toplayan Dev Patel olmuş. Brown şöyle diyor: "Ramanujan'ı hayata geçirmesi için, seyircinin kendini bulabileceği ve empati kurabileceği birine ihtiyacım vardı. Dev'le ilk görüşmemizde, doğal karizması sayesinde, empati kurulup inanılmaz duyguları canlandırabilecek biri olduğunu anlamıştım." Patel şöyle diyor: "Bu rolü canlandırmayı istedim çünkü benim tipimde bir oyuncunun karşısına böyle önemli bir şey nadiren çıkar. Ayrıca filmin, birlikte rol alabileceğim yıldız oyuncularını da çekeceğini biliyordum. Bir film bilgisayar ya da özel efektlere dayanmıyorsa, performans odaklı olur ve birbirinden tamamen farklı ideallere sahip iki insanın hikâyesinin inanılmaz bir yolculuk olacağını düşündüm, aynen de öyle oldu. Karakterim, Hindistan'ın ortasındaki bilinmezlikten çıkıp okyanus ötesine, Cambridge'deki Trinity Üniversitesine, İngiltere'nin en büyük kurumlarından birine geliyor ve orada Jeremy Irons'ın canlandığı büyük matematikçi G. H. Hardy'yle birlikte çalışıyor.

Ramanujan çok dindarmış ve matematiğin, renksiz resim yapmak gibi olduğunu düşünür, her denklemin Tanrı'nın bir ifadesi olduğuna inanırmış. Diğer yandan Hardy'ye ateistmiş ve teoremleri açıklamak için uygulamalı kanıtlamaya inanırmış ve bunu da Ramanujan'a aşlamaya çalışmış. Jeremy Irons'la çalışmak, her genç oyuncunun hayalidir ve tam olarak beklediğim gibi çıktı, hatta fazlasıydı. Müthiş bir espri anlayışı var ve çok cömert. Öğretmen-öğrenci rolü kendiliğinden oluştu

ve Jeremy, benim büyük riskler alıp kendime güvenebileceğim bir alan yarattı. Kendisi son derece düşünceli bir insan ve bu da oyunculuk tarzına yansıyor. Detaylara dikkat eden biri - her şey sette olmalıydı. Dışarısı kıssa, o zaman koltukta eldiven ve şemsiye olmalıydı ve tahtada bir sürü matematik işlemi yaptıksak, kirli olmalıydı. Zaman sıçraması yaşamış gibi, ortama kendimizi kaptırmamızı sağladı. İnanılmazdı. Trinity Üniversitesi nefesimi kesti. Orada büyük bir ekiple çekim yapma izni almak harika oldu, çok şanslıydık. Ben Trinity'yle uzaktan yakından alakası olmayan bir okulda okudum, o yüzden oraya gittiğimde kendimi anında Ramanujan'ın yerine koyup onların boyutunu anladım. Ramanujan'ı canlandırmak benim için çok içgüdüsel. Kitaptan belirli yerleri okudum ve onun herhangi bir görüntüsü olmasa bile, referans olarak birkaç fotoğrafı vardı. Fiziksel olarak benden çok farklıydı - o daha yapılmış - çok da gergin biriymiş. Trinity'deki "sudan çıkmış balık" duygusuna büründüğümde, olayları daha dramatik yapmak ve hikâyeyi anlattığımız dünya dâhilinde çalışmak için, birkaç görüntüyü taklit etmekten daha çok özgürlüğe sahiptim.

Geçmişini biliyordum ama asıl mesele, senaryo dâhilinde yolculuğa çıkmak, sayfada olanlara tamamen kendini vermektir. Her şey aşağı yukarı orada mevcuttu, dolayısıyla nerede başlayıp nerede bittiğini anlamıştım."G.H. Hardy rolü için, Brown'ın da Pressman'ın da favorisi açık ara Jeremy Irons olmuş. Irons, yapımcılığını Pressman'ın üstlendiği Reversal of Fortune'da oynamış ve Claus von Bülow rolüyle, En İyi Erkek Oyuncu dalında Oscar kazanmıştı ve Pressman onunla tekrar çalışmak için can atıyordu. Irons şöyle diyor: "The Man Who Knew Infinity konusunda beni heyecanlandıran, ne hikâye ne de adamla ilgili hiçbir şey bilmemem olmuştu ve olayın matematiği bana büyüleyici geldi. Beni diğer çeken bir şey de, kapalı bir yatılı okulda eğitim almış, mesleki sebepler yüzünden eğitimsiz Hintli bir matematikçiyi renkli, sıcaklık ve duygu dolu bir hayattan alıp, onu savaşın eşiğinde, çok daha soğuk bir ülkeye getiren bir İngiliz'i canlandıracak olmamdı. Birlikte yakın olarak çalışsalar da Hardy duygularıyla uyumlu değil ve dolayısıyla Ramanujan'a, tamamen farklı bir canavara cevap veremiyor. Keşfetmesi ilginç bir alandı, daha önce kariyerimde böyle bir rol canlandırmıştım. Benim için Hardy'nin yavaşça Ramanujan'la, matematik tutkusu aracılığıyla derin bir dostluk kurduğunu görmek çok ilginçti." Brown'la tanışmasını, Irons şöyle anlatıyor: "Birkaç yıldır projenin onda olduğunu ve bu konuda çok tutkulu olduğunu öğrendim. Ona oranla daha tecrübesiz bir yönetmen olunca, iki şey olabilir: Ya beceriksiz olabilir, bilmediği aşıkardığı hâlde ne yaptığını bilmiş gibi davranır, ya da dürüst olup ne yaptığını bilmediğini kabul eder ama hikâyeyi çok sevdiğini söyleyip bunu yapabileceği konusunda kendine güvenir. Matt, ikincisiydi ve son derece alçak gönüllüydü. Tutkusuna, açık olmasına ve başkalarını dinleme isteğine bayıldım. Çekimler sırasında ne istediği konusunda ve istediği ritim konusunda çok netti. Arada tavsiyelerde bulunurdu ve bu da sizi canlandırır, farklı bir bakış açısı sağlardı." Irons, G. H. Hardy'yi canlandırmak ve karakterini bulma konusundaki zorluklarla ilgili şöyle diyor: "Bir karakteri canlandırırken, onun kurgusal ya da gerçek olması hiç fark etmez, insanların bilincinde var olmadığı sürece. Geçmişte gerçek şahsiyetleri canlandırdım. Oyuncu olarak filmin ilk birkaç dakikasında yapmaya çalıştığınız şey, seyircilere gerçek şahsın neye benzediğini unutturmak ve o şahsın siz olduğunuzu inandırmaktır. Karakterin gerçek biri olması gibi bir lükse sahip olduğunuzda, olabildiğince fotoğrafa bakmaya ve o şahsın kim olduğunu çözmeye, fotoğrafın size ne anlattığını anlamaya çalışıyorsunuz ki, genelde o fotoğraflar pek bir şey anlatmaz.

Hardy, müthiş bir kitapçık yazmış. Belki de "The Mathematician's Apology" konuşmasından. Bu sizi, matematiğe olan tutkusunun içine götürüyor. Şunu fark etmemi sağladı: Bana göre tamamen tutkusuz olan bir şeyin içinde tutku, merak, gizem ve sanat var. Yazdıkları, karaktere girmeme çok yardımcı oldu. Aynı zamanda dersleri raporlanmıştı ve erişilebilir bir hocaydı. Benim için hiç erişilebilir olmayan bir

şeyden bahsetmiş ve bu konuyu biraz açmaya başlamış. Oldukça sorumsuz bir şekilde, karakteri inanılır ve ilginç kılmak için canlandırdığım karakterden ve filmde kendimi sorumlu hissediyorum. Bence Ramanujan ve Hardy arasındaki ilişki, bizim neslin anlaması zor bir ilişki. Ramanujan hastalanana kadar birbirleriyle yakın olarak çalışıyorlar ve Ramanujan, Hindistan'a döndüğünde, Hardy hayatının ne kadar büyük bir kısmını bu adamın doldurduğunu fark ediyor. Genelleme yapmaktan endişe ediyorum çünkü bence duygular ve bağlılıklar farklı yaşlardaki farklı insanlara farklı şeyler ifade ediyor. Ama bence Hardy'nin Ramanujan'la çalıştığı zamanla ilgili olarak, hayatının tek romantik olayı olduğunu söylüyor ama bu yanlış yorumlanıyor. Romantizmi aşk olarak düşünüyoruz ama ben öyle olduğunu düşünmüyorum, romantizm hayatın daha renkli, daha canlı, daha enerjik olmasıdır ve bence Hardy de böyle demek istedi. Bence kesinlikle, kendisinin de kabul ettiği gibi, Ramanujan'la geçirdiği zaman, çalışmalarından en çok gurur duyduğu andı ve muhtemelen de en mutlusuydu. "İki başrol oyuncusunu garantileyen Brown, dikkatini, bir dönem filminin görselliğini ve gerçekçiliğini hayata geçirmesine yardımcı olacak en iyi kamera arkası ekibi bulmaya verdi. Görüntü yönetmeni tercihini, birçok Stanley Kubrick filminde çalışmış ve Eyes Wide Shut'ta görüntü yönetmenliği yapan Larry Smith'ten yana kullandı. Smith şöyle diyor: "Benim görevim, filmin görüntüsünü, kameranın enerjisini, hareket edip etmeyeceğini sağlamak ve yönetmenin görsel olarak güçlü mekânlar seçmesine yardım etmek. Bir dönem filmde ekstra zorluklar vardır ve ben zorluklara bayılırım. Her şeyi stüdyo dışında çektik ve stüdyodaki gibi hava, ışıklandırma gibi şeylerde kontrolünüz yok. Bazı mekânlar sizi köşeye sıkıştırabilir. Ama sete gelip onu nasıl ilginç yapacağınızı bulmaya çalışmak, benim için günü biraz heyecanlı kılıyor. Fon olarak Trinity Üniversitesini fon olarak kullanmak muhteşemdi ve daha önce Hindistan'da çekim yaptığım için, doygun bir renk paletimiz ve çok sert ışıklar olacağını biliyordum. Çok güzel bir Hindu tapınağında çekim yaptık. İç mekân çok karanlık ve karamsardı, o yüzden tapınağa hayat vermek için içeride, dışarıdan gelen sert ışıkları kullanabildim. Kubrick'ten öğrendiğim harika şeylerden biri, filmde ışıkla oynamalar yapmaktı, hem doğal ışıkla hem de mum ışığıyla ve film için kusursuz oldu."

Brown, Smith'le ilgili çalışmayı şöyle anlatıyor: "Harika bir ortaklıktı. Onun yaptığı ışıklandırma hiçbir şeye benzemiyor ve birinin bir günde yapacağı şeyi çok hızlı ve çok güzel bir şekilde yapma becerisine sahip - o gerçek bir dâhi."Yapım tasarımcısı olarak Brown, Merchant Ivory'nin saygın yapım ekibiyle birçok filmde çalışmış olan ve Howard's End'le En İyi Sanat Yönetmeni Oscar'ını kazanan Luciana Arrighi'yi seçti. Brown şöyle diyor: "Luciana tanıştığım en yetenekli, en çalışkan insanlardan biri. Tasarım kombinasyonu ve Larry'nin ışıklandırması, filme çarpıcı bir görüntü sağladı ve ben daha memnun olamazdım. Bir gece Neville's Court'ta (Trinity Üniversitesinde), I. Dünya Savaşı'nda yaralananlara müdahale etmek için kurulan hastane çadırlarının olduğu yerde çekim yapıyorduk. Herkes kostümlüydü ve adeta zamanda geri gitmiştik. Çok tuhaftı çünkü avlu, bir nevi kutsal bir alandı - orada pek çok genç adam ölmüştü. Oyuncular ve yapım ekibi, Trinity'de çekim yapmanın getirdiği gerçekçilikten beslendi, ben de üniversiteye bize böyle bir lütufta buldukları için sonsuza dek minnettar olacağım."

Arrighi ekliyor: "Trinity'de çekim yapmak çok ilginçti çünkü orada hiçbir filmin çekilmesine izin vermemişler. İlk ziyaret ettiğimizde, Hollywood tantanasını istemediklerini çok net belirttiler. Ama herkes çok keyifliydi, hikâyeye çok ilgi gösteren ve Hindistan-İngiltere arasındaki bağlantıyı muhafaza etmek isteyen akademisyen ve okul yöneticileri de dâhil. Avluları ve oradaki muhteşem manzaraları, kütüphaneleri, şapelleri ve onun gibi şeyleri çekmek için üç günümüz vardı. Hardy'nin odalarını yaratmak çok zordu çünkü adamı mobilya ve aksesuarlarla resmetmemiz gerekiyordu. Kimse Elizabeth dönemine ait bir evin kocaman odasını, hayatını matematiğe adanmış bir adamın çalışma odasına dönüştürebileceğime inanmadı. Tabloları ve perdeleri çıkardık, güzel olan her şeyden kurtulduk. Sonra eski püskü deri kanepeler, kara tahta, Hardy'nin üzerinde çalıştığı denklemleri kanıtlamak için çalıştığı her şeyi getirdik. Oyuncuları daima fikirlerini paylaşmaları yönünde teşvik ederim ve Jeremy'nin katkıları çok büyüktü. Hardy kriketle çok ilgili olduğu ve bazı ödüller kazandığı için spor kupalarının sayısını artırmamızı önerdi. Hardy yetim olduğu için de hiçbir aile fotoğrafı olmaması konusunda mutabık oldu. Jeremy'yi oraya yerleştirdik ve başarılı olduk.Küçükken bir süre Hindistan'da yaşamıştım ve bir anlamda o zamandan beri de orası hiç değişmedi. Ramanujan'ın okuduğu Chennai'ye ve yaşadığı Kumbakonam'a gittik. Orada muhteşem Brahmin evlerini bulduk. Onlar mimari açıdan çok özeldir. Sokakları bunlarla dolu olan küçük de bir tarım kasabası var. Büyüleyici, nefes kesiciydi. Oraların manzarası harika, insanları şahane, harika figüranlar oldular. Çok şanslıydık.Ramanujan çok katı bir Brahmin'di ve ilhamını Tanrıça Namagiri'den alıyordu. Biz de onun dua ettiği ve zeminine denklemlerini yazdığı bir tapınak bulmalıydık. Tapınak araştırması heyecan vericiydi - tapınakların, insanların sadece dua ettiği değil, yaşadığı da bir yer olduğunu fark ettik. Sorunları hakkında bir guruyla konuşan insanlar, bir şeyler satan insanlar, çanların çaldığı, tütsülerin yakıldığı muhteşem bir tören vardı.

Hatta bir fil bile vardı. Kullandığımız tapınaklardan biri kesinlikle büyüleyiciydi. Bir gölün üzerindeydi ve bir sürü güzel renk, soluk mavileri ve grileri vardı. Filmin heyecan verici bir mücadele olan diğer bir özelliği de, Matt'in matematiği - geometrik şekilleri, denklemleri, sapmaları - alıp bunu görsel bir hâle getirmek istemesiydi. Bunun sadece, yaşlı başları adamların, öğretilerin bulunduğu, milletin karatahtalara yazdığı yavan bir şey olmasını istemedi."Kostüm tasarımcısı olarak Brown, The Hobbit serisindeki çalışmalarıyla tanınan Ann Maskrey'yi seçti. Maskrey anlatıyor: "Senaryoyu ilk okuduğumda, cehaletim beni şoke etti. Bu olağanüstü hikâyeyi daha önce nasıl olmuştu da duymamıştım? Güney Hindistan'ın yoksul kesiminden çıkıp Trinity'ye giden adamın hikâyesi beni büyülemişti. Çekimlerin hem İngiliz hem de Hint kısımlarını doğru aksettirmek için çok araştırma yapmam gerekti. İngiltere'de bazı şeylerin değiştiği bir dönemdi. Cambridge seçkin bir ortamdı ama sadece görüntü itibarıyla değil - (filmde) bazı karakterler çok belirgindi ve iyi belgelenmemişti. Hardy'nin kıyafetleriyle ön plana çıkarmam gereken bazı özellikleri vardı. Neyse ki Hardy rolü için biçilmiş kaftan olan Jeremy Irons'a ne giyse çok yakışıyor ve Hardy'ye de çok benziyor. Böyle bir filmde önceden giydirme imkânınız olmayan, 60 akademisyen vardı, o yüzden figüranları önceden getirip ölçülerini göz kararıyla aldık. Ekibimin harika bir planı, envai çeşit üretim hattı vardı. Önce bir ceket deniyor, sonra sıradaki figürana gidip pantolonu deniyor, sonra ayakkabıları, gömlekleri, yakaları falan deniyordunuz.Ramanujan'ın gardırobu, yaptığı geçiş itibarıyla çok ilginçti. Fakir bir Brahmin çocuğu olarak Güney Hindistan'da başlıyor ve ardından Cambridge'deki, kimsenin dinini ve geçmişini anlamadığı elit topluluğa girince daha Batılılaşmak zorunda kalıyor. Oldukça tuhaf bir insan ve bunu kostümlerinde göstermeliydik. Kendine bakmaya alışkın değildi, kravat bağlamayı bilmiyordu ve Batılı ayakkabılar giymekten nefret ediyordu. İşin zorluğu, Dev'in, ben ona uyumsuz Batılı ve Hint kostümler giydirdiğimde komik durmamasından emin olmaktı. İngilizlerin tarzına alışıyor, ardından Hindistan'a dönüyor ve yeniden uyum sağlaması gerekiyor.1900'ların başındaki Hindistan'ı daha önce yaratmaya çalışmamıştım. O dönemin fotoğrafları da çok az olduğu için bu çok zor oldu. Sadece o zaman dilimindeki değil, Hindistan'ın o bölgesindeki detayları da öğrenmek zorunda kaldım. Örneğin kadınlar, sarilerini bambaşka bir şekilde bağlıyor ve standart olan altı yerine dokuz yarda kullanıyor, renkler de çok önemli. Dikkat etmem gereken şeyler küçük şeylerdi.

Matt ve benim kullanmak istediğimiz doğru renk paletinde kıyafetler bulamayacağımızdan, her şeyin pembe polyester olacağından endişe ediyordum. Figüranlardan sandalet giymelerini istediğimizde, plastik parmak arası terliklerden korkuyordum. Neyse ki, çok fazla kalabalık sahne yoktu, ve çoğu da küçük iç mekânlarda, bir iki kilit ismin olduğu sahnelerdi. Hindistan'daki insanların tipik olarak giydiği kıyafetlerin kurallarına uymanın dışında, kostümlerle karakterlerin kim olduğunun altını da çizmem gerekiyordu. Örneğin, Ramanujan'ın annesi, çocukluk hayatında çok büyük etkisi olan, etkin bir karakterdi. Bunu, kıyafetlerinin renkleriyle aktarmak istedim ki, güçlü bir kişiliği olduğu gerçeği inkâr edilemesin. Karısı Janaki daha yumuşak ve nazikti ve benim çok güzel, şeftali rengini anımsatan bir sarı bulmam gerekti."Yapımcı Joe Thomas ekliyor: "Ben, Güney Hindistan'da doğdum, O yüzden bir şekilde o bölgenin kültürüne ve geleneklerine aşinaydım. Hindistan çekimleri sırasında yapıma en çok benim faydalı olabileceğimi düşündüm. En nihayetinde sete gelmek ve hikâyenin hayata geçtiğini görmek heyecan vericiydi. İngiltere çekimlerinin ardından, çok az bir zaman diliminde yeni bir ekiple çekimlere başlamak zordu ama departman sorumluları öyle profesyonellerdi ki, yolumuza çıkan tüm sorunları aştık."

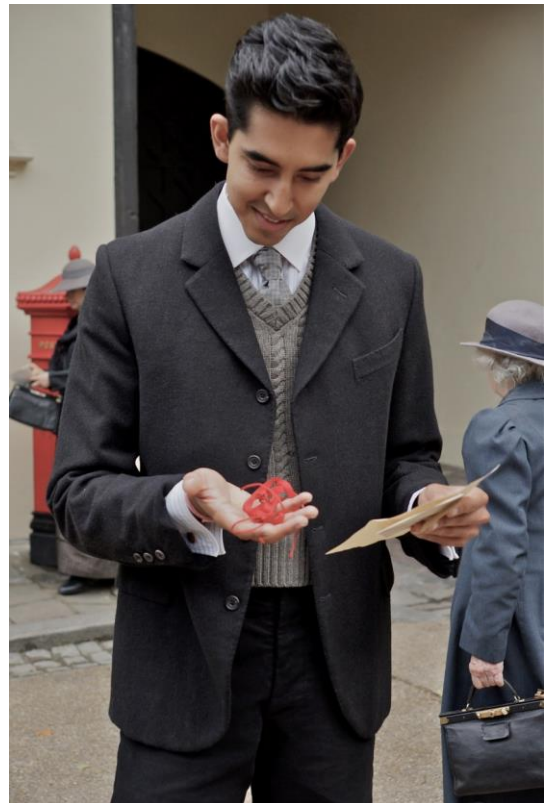

UYUNCU KADROSU HAKKINDA

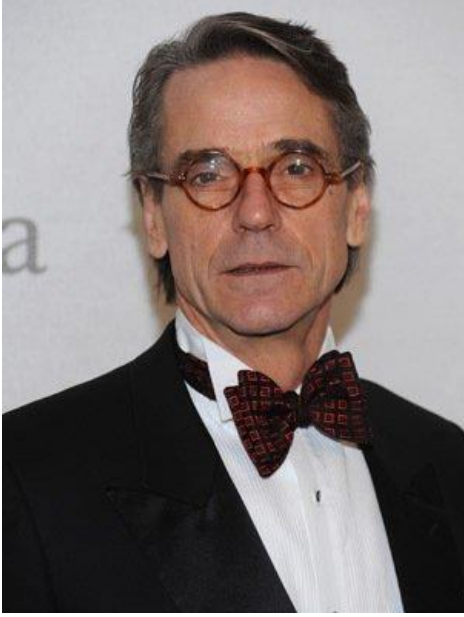
DEV PATEL (Ramanujan)

Patel kısa süre önce Dame Judi Dench, Dame Maggie Smith, Bill Nighy ve Richard Gere'la birlikte, Fox Searchlight'tan çıkan John Madden filmi *The Second Best Exotic Marigold Hotel*'de, Hugh Jackman, Sharlto Copley ve Sigourney Weaver'la birlikte de Neill Blomkamp'in Columbia'dan çıkan *Chappie*'sinde rol aldı. Patel aynı zamanda Jeff Daniels ve Emily Mortimer'la birlikte, HBO'nun Altın Küre ödüllü dizisi, Aaron Sorkin'in yaratıcısı olduğu *The Newsroom*'um üç sezonunda da oynadı. Dizideki Neal performansı ile, 2013 NAACP Ödüllerinde En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu ödülüne aday gösterildi. Patel, Dame Judi Dench, Bill Nighy, Tom Wilkinson ve Dame Maggie Smith'le birlikte Fox Searchlight'tan çıkan John Madden filmi *The Best Exotic Marigold Hotel*'de oynadı. Film dünya çapında ticari başarı sağladı ve birçok Altın Küre ve SAG ödülüne aday gösterildi. Patel, yönetmenliğini Danny Boyle'un yaptığı Oscar ödüllü 2009 yapımı *Slumdog Millionaire*'le başarıya kavuştu. Performansı ile çok beğeni topladı ve, En İyi Çıkış Yapan Sanatçı dalında National Board of Review Ödülü, Gelecek Vadeden Yeni Oyuncu dalında İngiliz Bağımsız Film ödülü, En İyi Genç Oyuncu dalında Broadcast Film Critics Choice Ödülü ve En Gelecek Vadeden Sanatçı dalında Chicago ve Washington Film Critics Ödülünü kazandı. Patel aynı zamanda BBC'nin kült hiti *Skins*'te de oynadı. Patel'i yakında Nicole Kidman ve Rooney Mara'yla rol alacağı, The Weinstein Company'den çıkan Garth Davis filmi *Lion*'da izleyebilirsiniz.

JEREMY IRONS (G. H. Hardy)

Irons, Edward R. Pressman'ın yapımcılığını üstlendiği Reversal of Fortune'daki Claus von Bülow performansı ile En İyi Erkek Oyuncu Oscar'ını kazandı. Kendisinin aynı zamanda Altın Küre, Emmy, Tony ve SAG ödülleri var. İngiltere doğumlu Irons'ın film, TV ve tiyatro performansları şöyle: Meryl Streep'le beraber rol aldığı The French Lieutenant's Woman, The Mission ve David Cronenberg'den Dead Ringers. Irons, popüler kültür tarihine geçtiği Disney klasiği The Lion King'de ses verdiği Scar'dan önce Damage ve M. Butterfly'da rol aldı. Irons aksiyon janrındaki başarısını da Bruce Willis'le birlikte rol aldığı Die Hard: With A Vengeance'ta gösterdi, ayrıca Adrian Lyne'in Lolitas'ında da Humbert Humbert rolünü canlandırdı. Kariyerinin diğer önemli yapıtları arasında Annette Bening'le birlikte rol aldığı Being Julia, Ed Harris ve Viggo Mortensen'la birlikte oynadığı Appaloosa ve Bertolucci'nin Stealing Beauty'si yer alıyor. Irons, Tom Stoppard'ın The Real Thing'indeki performansı ile Tony ödülü kazandı ve kısa süre önce Londra'da National

Theatre'da Never So Good'da ve Royal Shakespeare Tiyatro Topluluğunun The Gods Weep'inde yer aldı. Irons muhtemelen en çok kült TV dizisi Brideshead Revisited'daki Charles Ryder rolüyle tanınıyor. Irons, Helen Mirren ve yönetmen Tom Hooper'la birlikte ödüllü TV mini dizisi Elizabeth I.'de de oynadı. Irons aynı zamanda efsane fotoğrafçı Alfred Stieglitz'i canlandırdığı ödüllü biyografik film George O'Keeffe performansı ile da beğeni topladı. Irons'ın son dönemdeki filmleri arasında Kevin Spacey'li ödüllü bağımsız film Margin Call, Bradley Cooper'lı The Words, Bille August'un yönettiği Night Train to Lisbon yer alıyor. Buna ek olarak Irons, Candida Brady'nin yönettiği, Blenheim Production'dan çıkan, kendisinin de bir araştırmacı gazeteciyi canlandırdığı uzun metrajlı belgesel Trashed'in de sorumlu yapımcılığını da üstlendi. Trashed dünya çapında hâlâ sinema salonları ve festivallerde gösteriliyor. Irons, 2010'da başlayarak üç yıl boyunca destansı Showtime dizisi, Neil Jordan'ın yarattığı tarihi-kurgusal TV dizisi The Borgias'ta Papa IV. Alexander'ı canlandırdı. 16. yüzyılda geçen dizi, İspanyol kökenli İtalyan hanedanı Borgia'ların hikâyesini anlatıyor. Hayranları, kısa süre önce yapımları biten şu filmlerde Irons'ı izleyebilir: Ben Wheatley'nin yönetmenliğini yaptığı, heyecanla beklenen JG Ballard uyarlaması High-Rise, Stephen Hopkins'in yönetmenliğini yaptığı, Jesse Owens'ın ve 1936 Olimpiyatlarının gerçek hikâyesinin anlatıldığı, Irons'ın Avery Brundage'ı canlandırdığı Race ve yine Irons'ın Alfred Pennyworth'ü canlandırdığı, Zack Snyder'in yönetmenliğini üstlendiği Batman v Superman: Dawn of Justice. Irons kısa süre önce İtalyan yönetmen Giuseppe Tornatore'nin The Correspondent filminin çekimlerini tamamladı.

YAPIM KADROSU HAKKINDA

YÖNETMEN - MATTHEW BROWN

Matthew Brown uzun yıllardır yazarlık yapıyor. The Man Who Knew Infinity'nin yanı sıra Matt, Fleming'in sembolleşmiş James Bond karakterini yaratmasına ilham veren yılların anlatıldığı Ian Fleming biyografisini, K5/PalmStar/Animus Films için uyarlamasını yaptı. Brown aynı zaman Sofia Sondervan ve Killer Films'in yapımcılığını üstlendiği London Town'ı yazdı. Filmde Jonathan Rhys Meyers oynayacak ve yönetmenliğini de Derrick Borte (The Joneses) yapacak. Brown kısa süre önce AMC için, yapımcılığını Gerber Pictures'in üstlendiği bir saatlik bir

dram geliştirdi.

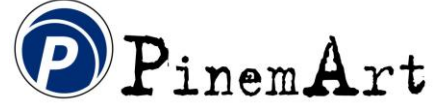
YAPIMCI - JIM YOUNG

Young, 9 yıl önce Animus Films'i kurdu. Young'ın ilk prodüksiyonu, ilk kez Showtime'da yayınlanan ödüllü belgesel Year of the Bull'du. Ardından, Morgan J. Freeman'ın yönettiği, Mischa Barton, Jessica Stroup ve Matt Long'un oynadığı gerilim filmi Homecoming'in yapımcılığını üstlendi. Film, Paramount Pictures'tan çıktı. Young ardından Oscar'a aday olan Thomas Haden Church ve Elisabeth Shue'yla Oscar ödüllü Melissa Leo'nun rol aldığı kara komedi Don McKay'in yapımcılığını üstlendi. Film, Tribeca Film Festivali'nde gösterildi ve Image Entertainment tarafından sinemalarda gösterime sokuldu. Young'ın sonraki filmi, Bradley Cooper, Jeremy Irons, Dennis Quaid, Olivia Wilde ve Zoe Saldana'nın yer aldığı, 2012 Sundance Film Festivali'nde kapanış filmi olarak gösterilen The Words oldu. CBS Films, aynı yılın eylül ayında filmi gösterime soktu. Amanda Seyfried, Peter Sarsgaard, Sharon Stone, Jessica Parker, Hank Azaria ve James Franco gibi yıldızlarla dolu kadroya sahip Lovelace'in, 2013 Sundance Film Festivali'nde galası yapıldı. Oscar ödüllü sinemacıları Rob Epstein ve Jeffrey Friedman, filmin yönetmenliğini üstlendi. Young kısa süre önce Cuba Gooding Jr., Dennis Haysbert ve Lisa Gay Hamilton'ın rol aldığı Life of a King filminin prodüksiyonunu tamamladı. Film, Washington D.C.'deki Big Chair House'un kurucusu Eugene Brown'ın gerçek hikâyesinden uyarlandı. Young, Film Independent Producer's Lab'in üyelerindendi ve The Man Who Knew Infinity'yle prestijli Alfred P. Sloan Producer's Grant ödülünü kazandı. Daha önce Young, oyuncu Bill Paxton'ın American Entertainment Company'sinde yaratıcı yönetici görevinde çalıştı, Lionsgate'ten çıkan Frailty (Matthew McConaughey, Bill Paxton) filminin prodüksiyonunda çalıştı. Kendisi Amerikan Yapımcılar Derneğinin bir üyesi ve dramatik edebiyat eğitimi aldığı New York Üniversitesinde okudu.

YAPIMCI - JOE THOMAS

Xeitgeist Entertainment Group'un ortak kurucusu ve CEO'su olan Thomas, yönetim geçmişinden geliyor. Kendisi daha önce Emirates Group, Onion Media Group ve Global Bionic Optics'te yönetici pozisyonlarında görev aldı. Kısa süre önce, Dr. Jim Frazier'ın hikâyesinin anlatıldığı ve National Geographic, ZDF, Al Jazeera ve CCTV'de yayınlanan The Aussie Who Baffled The World (diğer adıyla Beyond Infinity) filminin yapımcılığını ve dağıtımını üstlendi. Kendisi aynı zamanda beşinci sezonu yayınlanan The Code'un (TV spor programı) sorumlu yapımcılığını ve dağıtımını üstlendi. Thomas şu an Jonathan Rhys Meyers, John Hurt, Jürgen Prochnow ve Navid Negahban'ın rol aldığı Damascus Cover'ın yapımcılığını yürütüyor. Film, Howard Kaplan'ın aynı isimdeki çok satan romanından uyarlandı. 2014'te Thomas, Xeitgest, MCI Group ve Abu Dhabi Uluslararası Film Festivali arasında, Orta Doğu'daki ilk uluslararası eğlence sektörü fuarını yaratmak için bir ortaklık kurdu. Thomas yıllardır Dr. Jim Frazier'la, Oscar ve Emmy ödüllü yönetmen ve mucitle, çevre sorunlarını daha iyi anlamak için birlikte çalışıyor.

İletişim

Gamze Erinç
0216 537 77 70

gamze@pinema.com